

1. ข้อมูลพื้นฐาน

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศลาว*เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ตั้งอยู่บนใจกลางของคาบสมุทรอินโดจีนมีพื้นที่โดยรวมประมาณ 236,800 ตารางกิโลเมตรแบ่งเป็นพื้นดิน 230,800 ตารางกิโลเมตรพื้นน้ำ 6,000 ตารางกิโลเมตรโดยลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลเนื่องด้วยตลอดแนวชายแดนของประเทศลาวซึ่งมีความยาวรวม 5,083 กิโลเมตรล้อมรอบด้วยชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน 5 ประเทศดังนี้

- ประเทศจีนทางด้านทิศเหนือ (423 กิโลเมตร)
- ประเทศไทยทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตก (1,810 กิโลเมตร)
- ประเทศกัมพูชาทางด้านทิศใต้ (541 กิโลเมตร)
- ประเทศเวียดนามทางด้านทิศตะวันออก (2,130 กิโลเมตร)
- ประเทศพม่าทางด้านทิศตะวันตก (236 กิโลเมตร)

ความยาวพื้นที่ประเทศลาวตั้งแต่เหนือจรดใต้อายุประมาณ 1,700 กิโลเมตรส่วนที่กว้างที่สุดกว้าง 500 กิโลเมตรและที่แคบที่สุด 140 กิโลเมตร

ประชากร

มีประชากรประมาณ 6.8 ล้านคน (2553) รวมประมาณ 49 ชนเผ่าประกอบด้วย

- ลาวลุ่ม (กลุ่มคนเชื้อชาติลาวใช้ภาษาลาวเป็นภาษาหลัก) ร้อยละ 68
- ลาวเทิง (เช่นชนเผ่าขมุ) ร้อยละ 22
- ลาวสูง (เช่นชนเผ่าม้ง) ร้อยละ 9

โครงสร้างประชากร : อายุ 0-14 ปีจำนวน 2.6 ล้านคนอายุ 15-64 ปีจำนวน 4.0 ล้านคนอายุ 65 ปีขึ้นไปจำนวน 0.2 ล้านคน

อัตราการรู้หนังสือ : ร้อยละ 73.0

ภาษาราชการ

ภาษาราชการคือภาษาลาวภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจได้แก่ภาษาไทยอังกฤษและฝรั่งเศสภาษาท้องถิ่นอื่นๆได้แก่ภาษาไทยภาษาม้ง

สกุลเงิน

สปป.ลาวมีสกุลเงิน “กีบ” อัตราแลกเปลี่ยน 1 บาทต่อ 247กีบหรือ 8,115กีบต่อเหรียญสหรัฐฯ (มีนาคม 2558)

เวลา

เท่ากับประเทศไทย

เมืองหลวง

นครหลวงเวียงจันทน์ เป็นนครหลวงของประเทศและเป็นเขตการปกครองพิเศษเรียกว่านครหลวงเวียงจันทน์ลักษณะการปกครองคล้ายกับกรุงเทพมหานครอยู่ทางตอนกลางของประเทศลาวมีเมืองเอกคือจันทะบูลีมีเขตติดต่อเป็นชายแดนกับประเทศไทยระหว่างเวียงจันทน์กับหนองคายของประเทศไทยทางสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 1 แขวง นครหลวงเวียงจันทน์เป็นแขวงที่เจริญที่สุดใน 17 แขวงของประเทศลาวเขตปกครองนี้ก่อตั้งเมื่อพ.ศ.2532โดยแยกออกมาจากแขวงเวียงจันทน์เดิมชื่อ “กำแพงนครเวียงจันทน์” ก่อนจะเปลี่ยนชื่อเป็น “นครหลวงเวียงจันทน์” มีประชากรประมาณ 770,980 คนซึ่งสมัยอาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์มีชื่อว่า “จันทบุรีกรุงศรีสัตนาคนหุต” โดยพระไชยเชษฐาธิราชสถาปนาให้เป็นนครหลวงแห่งอาณาจักรล้านช้างในราวพ.ศ.2107 โดยมีเมืองต่างๆดังนี้จันทะบูลี (จันทบุรี), สีโคตตะบอง (ศรีโคตรตะบอง), ไชเสตถา (ไชยเชษฐา), สีสัตตะนาก (ศรีสัตนาคนหุต), หาดชายฟอง (หาดทรายฟอง), ไชทานี (ชัยธานี), ปากงึม (ปากงึม), สังกทอง (สังข์ทอง) และนาชายทอง (นาชายทอง)นอกจากนั้นนครหลวงเวียงจันทน์ยังมีแหล่งท่องเที่ยวดังนี้เช่นหอพระแก้วประตูชัยและพระธาตุหลวง เป็นต้น

เมืองสำคัญและเมืองท่า

แขวงสะหวันนะเขต เป็นแขวงใหญ่อันดับที่ 1 ของประเทศลาวมีประชากรมากที่สุดในประเทศอยู่ตรงข้ามจ.มุกดาหารประชากร 910,615 คนเป็นหนึ่งในแขวงของประเทศลาวที่ตั้งอยู่ตอนกลางค่อนไปทางใต้ของประเทศทิศตะวันออกติดกับประเทศเวียดนามทิศตะวันตกติดกับประเทศไทยทิศเหนือติดกับแขวงคำม่วนทิศใต้ติดกับแขวงสาละวันเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2549 ได้มีพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย -ลาวแห่งที่ 2 สะหวันนะเขต-มุกดาหารอย่างเป็นทางการซึ่งสะพานนี้เป็นเส้นทางเชื่อมตะวันออก-ตะวันตกจากเวียดนาม

ถึงพม่าทำให้แขวงสะหวันนะเขตกลายเป็นเส้นทางการค้าที่สำคัญอีกแห่งของลาวรัฐบาลลาวได้ประกาศจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโนขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบพิเศษ

แขวงจำปาสัก มีประชากรมากเป็นอันดับสามมีพื้นที่ติดต่อกับจ .อุบลราชธานีประชากร 658,165 คนเป็นแขวงหนึ่งของประเทศลาวตั้งอยู่ทางตอนใต้สุดของประเทศติดชายแดนประเทศไทยและกัมพูชามีเมืองปากเซเป็นเมืองหลักของแขวงและเป็นเมืองใหญ่อันดับ 3 ของลาว (รองจากเวียงจันทน์และเมืองไกสอนนพมวิทาน) ถือว่าเป็นศูนย์กลางการเมืองการปกครองและเศรษฐกิจรวมไปถึงการท่องเที่ยวของลาวตอนใต้ เป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์เนื่องจากมีแม่น้ำโขงไหลผ่านกลางและเกิดเกาะแก่งเป็นจำนวนมากจนได้ชื่อว่า “ดินแดนสี่พันดอน ” แขวงจำปาสักถือเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณเนื่องจากเป็นพื้นที่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรขอมโบราณและเป็นที่ตั้งของอาณาจักรจำปาสักซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรล้านช้างในเวลาต่อมาแขวงจำปาสักดีจึงมีมรดกทางวัฒนธรรมหลงเหลืออยู่มากมายถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศลาวโดยเฉพาะมรดกโลกปราสาทหินวัดพูนนอกจากนี้แขวงจำปาสักดียังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมากเช่นน้ำตกคอนพะเพ็งน้ำตกหลี่ผีน้ำตกผาส้วมน้ำตกตาดฟาน เป็นต้น

แขวงหลวงพระบาง เป็นเมืองหลวงเก่าเป็นเมืองมรดกโลกและเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นแขวงหนึ่งของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอยู่ทางภาคเหนือของประเทศตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงและแม่น้ำคานซึ่งไหลมาบรรจบกันและมีเมืองเอกซึ่งเป็นเมืองที่องค์การยูเนสโกได้ยกย่องให้เป็นมรดกโลกด้วย แขวงหลวงพระบางมีประชากร 452,900 คนทางทิศเหนือติดกับแขวงพงสาลีแขวงอุดมไซและแขวงหลวงน้ำทาทิศตะวันออกติดกับแขวงหัวพันและเวียดนามทิศตะวันตกติดกับแขวงไชยะบุรีและทิศใต้ติดกับแขวงเชียงขวางและแขวงเวียงจันทน์มีพื้นที่ทั้งหมด 16,875 ตารางกิโลเมตรเมืองหลวงพระบางได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลกในปี 2541 จากองค์การยูเนสโกซึ่งทำให้แขวงหลวงพระบางเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วโลกเกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถานและประเพณีวัฒนธรรมเช่นวัดเก่าแก่ที่สำคัญพระราชวังของเจ้ามหาชีวิตและสิ่งปลูกสร้างที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อื่น ๆ รวมทั้งธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่งดงามควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงไว้

ระบบการปกครอง

การเมืองของสปป.ลาวมีเสถียรภาพเนื่องจากปกครองด้วยระบบสังคมนิยมสปป.ลาวเริ่มปกครองในระบอบสังคมนิยมเมื่อวันที่ 2 ธันวาคมพ.ศ.2518 มีพรรคปฏิวัติประชาชนลาว (The Lao People's Revolutionary Party : LPRP) เป็นพรรคการเมืองที่บริหารประเทศเพียงพรรคเดียวมาโดยตลอดและคาดว่าจะยังคงรักษาอำนาจทางการเมืองในสปป.ลาวได้ต่อไปเดือนมีนาคมปี 2554 สปป.ลาวมีการประชุมใหญ่สมัชชาครั้งที่ 9 ของพรรคฯและมีการคัดเลือกคณะผู้บริหารพรรคและเปลี่ยนแปลงตำแหน่งทางการเมืองชุดใหม่ (คณะกรรมการกรมการเมืองและคณะกรรมการศูนย์กลางพรรค) ซึ่งกำหนดจัดขึ้นทุก 5 ปีตามรอบการประชุมใหญ่สมัชชาพรรคประชาชนปฏิวัติลาว

วันหยุดนักขัตฤกษ์

- 1 มกราคมวันปีใหม่สากล
- 20 มกราคมวันสร้าง-ตั้งกองทัพประชาชนลาว
- 22 มกราคมวันสร้าง-ตั้งพรรคประชาชนปฏิวัติลาว
- 8 มีนาคมวันแม่หญิง (วันสตรีสากล)
- 14-16 เมษายนวันขึ้นปีใหม่ (วันสงกรานต์)
- 1 พฤษภาคมวันกรรมกร (วันแรงงานสากล)
- 1 มิถุนายนวันเด็ก
- 15 สิงหาคมวันรัฐธรรมนูญ
- 7 ตุลาคมวันครูแห่งชาติ
- 12 ตุลาคมวันประกาศเอกราช
- 2 ธันวาคมวันชาติ (วันแต่งตั้งสปป.ลาว)

ภาวะเศรษฐกิจ

สปป.ลาวได้ใช้ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยมตั้งแต่ปี 2518 และเริ่มปฏิรูประบบเศรษฐกิจเสรีเมื่อปี 2529 โดยการใช้ “นโยบายจินตนาการใหม่”(NEM : New Economic Mechanism) เน้นความสำคัญของระบบราคาที่เป็นไปตามกลไกตลาดและการบริหารในเชิงธุรกิจมากขึ้นอีกทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศมากขึ้น

ในปี 2554-2558 สปป.ลาวจะอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 และได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะนำพาประเทศออกมาจากบัญชีรายชื่อประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries : LDCs) ให้ได้ภายในปี 2563 สปป.ลาวได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากประเทศต่างๆ ผ่านองค์กรและสถาบันระหว่างประเทศ 20 แห่ง องค์กรรัฐบาลและสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่างๆ 43 แห่ง องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ 88 แห่ง เพื่อใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคนำไปสู่การขยายตัวรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจเนื่องจากรายรับของรัฐบาลของสปป.ลาวมีค่อนข้างจำกัด

2. ข้อมูลการค้า

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปี 2553 อยู่ที่ 6,341 ล้านดอลลาร์สหรัฐเติบโตขึ้น 7.8% จากปีก่อน GDP ของลาวเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2545-2553 นอกจากนี้มูลค่าการส่งออก-นำเข้าของสินค้าต่างๆ ก็มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของลาวที่กำลังมีการเจริญเติบโตและพร้อมเปิดรับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

นอกจากนี้การที่มูลค่าการส่งออก-นำเข้าเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการจ้างงานและรายได้ของประชาชนภายในประเทศเช่นเดียวกัน ซึ่งพบว่ากำลังซื้อของชาวลาวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในอดีต โดยในปี 2545 ชาวลาวมีรายได้เพียง 327 เหรียญสหรัฐต่อคน/ปี ในขณะที่อีก 10 ต่อมา คือปี 2553 กลับมีรายได้สูงขึ้นถึง 3 เท่า อยู่ที่ 986 เหรียญสหรัฐ แม้ว่ารายได้ดังกล่าวจะยังไม่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ แต่แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อหัว ทำให้ชาวลาวเพิ่มอำนาจซื้อของตัวเองได้สูงขึ้น และยอมส่งผลดีต่อการค้าการลงทุนภายในประเทศดังกล่าว

ตลาดส่งออกที่สำคัญของลาว : ไทย เวียดนาม ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เยอรมนี สหราชอาณาจักร

ตลาดนำเข้าที่สำคัญของลาว : ไทย จีน เวียดนาม สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมนี

สินค้าส่งออกที่สำคัญ : เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ เศษโลหะ ถ่านหิน หนังกบ และหนังฟอก ข้าวโพด ไบยาสูบ กาแฟ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ : รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ ผ่าฝืนสารเคมี และเครื่องอุปโภคบริโภค

3. การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strength)

1. ลาวเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ทางด้านชีวภาพ ด้านพลังงานไฟฟ้า และทรัพยากรธรรมชาติ เหมาะแก่การเป็นฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมในอนาคต
2. เนื่องจากลาวเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก ทำให้ลาวได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศในหลาย ๆ ด้าน
3. เป็นแหล่งแรงงานราคาถูก จึงเหมาะสำหรับเป็นฐานการผลิตให้แก่ประเทศอื่นๆ

โอกาส (Opportunities)

1. ลาวได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า (MFN) จากสหรัฐอเมริกา และได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีศุลกากร (GSP) จากสหรัฐอเมริกาและยุโรป
2. ลาวได้รับสถานะ Normal Trade Relations (NTR) จากสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของลาวไปสหรัฐฯ มีภาษีลดลง อาทิ สิ่งทอไหม ภาษีลดลงจาก 90 % เหลือ 0.8 % สินค้าหัตถกรรม จาก 45% - 60% เหลือ 0% เป็นต้น
3. ประเทศต่าง ๆ ให้ความทุนทางการศึกษาแก่ลาว จำนวนมาก (เนื่องจากมองว่าเป็นประเทศที่ยากจนและด้อยโอกาส) จึงทำให้ประชากรมีความรู้ทางด้านภาษาที่หลากหลายกว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้

จุดอ่อน (Weakness)

1. พื้นที่ของลาว ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง และเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล (Land Lock) ทำให้การคมนาคม ขนส่งไม่สะดวก
2. เงินกีบของลาวขาดเสถียรภาพ (แกว่งขึ้น- ลง) ทำให้ยากต่อการวางแผนด้านการตลาดและการลงทุน
3. ข้อกำหนดต่าง ๆ ของลาว เป็นกฎหมายเชิงคุ้มครองมากกว่าเชิงส่งเสริม และขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้ไม่คล่องตัวต่อการลงทุน
4. ลาวขาดระบบฐานข้อมูลที่ใช้ในการวางแผน และขาดระบบการจัดการที่ดี
5. ขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐาน และไม่มีผู้นำทรัพยากรที่มีอยู่มากทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

6. แรงงานส่วนใหญ่ของลาวเป็นแรงงานไร้ฝีมือ

อุปสรรค (Threat)

1. ภาพลักษณ์ของลาวในสายตานักธุรกิจ / นักลงทุนต่างชาติไม่ดี โดยนักลงทุนส่วนใหญ่มองว่า “ตลาดลาวมีขนาดเล็กเพราะมีประชากรน้อยและมีกำลังซื้อต่ำ ประกอบกับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ยังไม่ได้รับการพัฒนา จึงไม่ให้ความสนใจที่จะเข้าไปลงทุนในลาวมากนัก

ลาวอยู่ในการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้เร่งแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและผู้ค้าผิดกฎหมาย โดยเตรียมบังคับใช้มาตรการที่เข้มงวด เช่น แรงงานต่างด้าวเวียดนาม จีน และไทยที่อยู่ในกิจการที่รัฐบาลสงวนไว้ให้คนลาว (ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย และร้านค้าปลีก) จะต้องมาลงทะเบียนภายใน 90 วันเพื่อขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจ หลังจากได้รับแจ้งจากหน่วยงานภาครัฐ

4. กฎระเบียบการค้าและการลงทุน

กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า

การทำธุรกิจในลาว นั้น จำเป็นที่นักธุรกิจต้องให้ความสำคัญต่อ กฎ ระเบียบการค้าต่างๆ กรมการนำเข้าและส่งออก กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าได้กำหนดกฎระเบียบและมาตรการด้านการนำเข้า-ส่งออกสินค้าของลาว เกี่ยวกับสินค้าควบคุมที่ต้องขออนุญาตนำเข้า และส่งออกแบบไม่อัตโนมัติของลาว

จุดการค้าที่สำคัญในตลาดลาวจะเป็นเมืองใหญ่ๆ ของลาว ได้แก่ กรุงเวียงจันทน์ จำปาสัก หลวงพระบาง และสะหวันนะเขต เนื่องจากเป็นเมืองที่มีประชากรอาศัยอยู่มากและเป็นเมืองสำคัญด้านเศรษฐกิจของลาว

หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการลงทุน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Committee for Promotion and Management of Investment: CPMI) ทั้งในส่วนกลาง และภูมิภาค หรือแขวง ทำหน้าที่ดูแลนักลงทุนต่างประเทศ อนุญาตการลงทุน พิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการ พิจารณาเงินกู้และเงินช่วยเหลือต่างประเทศ และอนุมัติโครงการด้วย

นอกจากนี้รัฐบาลลาว อนุญาตให้เจ้าแขวงทุกแขวงมีอำนาจอนุมัติโครงการลงทุนที่มีมูลค่าไม่เกิน 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และอนุญาตให้เจ้าแขวงใหญ่ 4 แขวง ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์ หลวงพระบาง

จำปาสัก และสะหวันนะเขต สามารถอนุมัติโครงการลงทุนที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อให้แขวงสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนได้อิสระมากขึ้น

กรมส่งเสริมการลงทุน (Investment Promotion Department: IPD) ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ และปฏิบัติงานในรูปแบบครบวงจร (One Stop Service Unit: OSU) ส่วนภูมิภาคหรือแขวงมีเจ้าแขวง (The Provincial Governor) หรือเจ้าแขวงนครหลวงเวียงจันทน์เป็นประธาน และมีแผนกแผนการและการลงทุนแขวง ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการในรูปแบบครบวงจร มีสำนักงานที่ตั้งอยู่ในทุกแขวงของประเทศ

อย่างไรก็ตามรูปแบบการลงทุนในลาว จะมีการแบ่งการลงทุนเป็น 2 ประเภท หลักคือ เขตส่งเสริมการลงทุน และ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะมีสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีต่อผู้ลงทุนแตกต่างกันออกไป โดยระดับการส่งเสริม พิจารณาจากการเป็นกิจการที่รัฐบาลให้ความสำคัญ เกี่ยวกับการแก้ไขความทุกข์ยาก และการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างงานและอื่นๆ มี 3 เขต คือ

เขตที่ 1: กิจการที่ได้รับการส่งเสริมสูงสุด

เขตที่ 2: กิจการที่ได้รับการส่งเสริมปานกลาง

เขตที่ 3: กิจการที่ได้รับการส่งเสริมต่ำ

เขต 1

ปีที่	อัตราอากรกำไร
0 – 7 ปี	0 % (ยกเว้นอากรกำไร)
ปีที่ 8 เป็นต้นไป	10 %

เขต 2

ปีที่	อัตราอากรกำไร
0 – 5 ปี	0 % (ยกเว้นอากรกำไร)
6 – 8 ปี	7.5 %
ปีที่ 8 เป็นต้นไป	15%

เขต 3

ปีที่	อัตราอากรกำไร
0 – 2 ปี	0 % (ยกเว้นอากรกำไร)
3 – 4 ปี	10 %
ปีที่ 4 เป็นต้นไป	20 %

สปป. ลาว ได้กำหนดเขตการส่งเสริมการลงทุน แบ่งออกเป็น 3 เขต ได้แก่

- เขต 1** พื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร (ภูเขา) ไม่มีสาธารณูปโภคพื้นฐานทางเศรษฐกิจ จะได้รับการยกเว้น
อากรกำไรเป็นระยะเวลา 7 ปี และหลังจากนั้นจะเสียอากรกำไรเต็มอัตรา 10 %
- เขต 2** พื้นที่ที่มีสาธารณูปโภคพื้นฐานทางเศรษฐกิจบางส่วน จะได้รับการยกเว้นอากรกำไร เป็น
ระยะเวลา 5ปี หลังจากนั้น จะเสียอากรกำไรในอัตราลดหย่อนครึ่งหนึ่งของ 15 % ในระยะเวลา 3
ปี และหลังจากนั้น จะเสียอากรกำไรเต็มอัตรา 15 %
- เขต 3** เขตตัวเมืองใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีสาธารณูปโภคพื้นฐานทางเศรษฐกิจสมบูรณ์ จะได้รับการยกเว้น
อากรกำไรเป็นระยะเวลา 2 ปี จากนั้นจะเสียอากรกำไรในอัตราลดหย่อน ครึ่งหนึ่งของ 20 % ใน
ระยะเวลา 2 ปี และหลังจากนั้นจะได้เสียอากรกำไรเต็มอัตรา 20 %
ทั้งนี้ ในแต่ละแขวงของ สปป.ลาว จะกำหนดแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุนทั้ง 3 เขต ขึ้นต้น
โดย **แขวงสะหวันนะเขต**ได้แบ่งเมืองต่างๆ ในแขวง เข้าตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ดังนี้

- เขต 1** จำนวน 7 เมือง ได้แก่ เมืองนอง เมืองเซโปน เมืองพิน เมืองวีละบูลี เมืองท่าปางทอง เมืองพะลาน
ไซ และเมืองชนบูลี
- เขต 2** จำนวน 7 เมือง ได้แก่ เมืองอุทุมพอน เมืองจำพอน เมืองสองคอน เมืองอาดสะพังทอง เมืองอาด
สะพอน เมืองไซพูทองและเมืองไซบูลี
- เขต 3** ได้แก่ เมืองไกสอน พมวิหาน

กิจการลงทุนใน 7 รายการดังต่อไปนี้ จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน จะได้รับสิทธิ ประโยชน์ด้านภาษีเพิ่มเติม

1. กิจการการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก
2. กิจการกลีกรรรม – ป่าไม้ แปรรูปผลิตภัณฑ์กลีกรรรมป่าไม้และหัตถกรรม
3. กิจการอุตสาหกรรมแปรรูป อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัย กิจการค้นคว้าวิจัย
วิทยาศาสตร์และการพัฒนา กิจการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมและชีวนานาพันธุ์
4. กิจการเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านทรัพยากรมนุษย์ฝีมือแรงงานและการปกป้องรักษา
สุขภาพของพลเมือง

5. กิจกรรมก่อสร้างพื้นฐานโครงสร้าง
6. กิจกรรมผลิตวัตถุดิบ อุปกรณ์เพื่อสนองให้แก่การผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญ
7. กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ

โดยสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเพิ่มเติมที่ได้มีดังนี้

1. ยกเว้นภาษีนำเข้ายานพาหนะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งวัตถุดิบ
2. ยกเว้นภาษีส่งออกสำหรับสินค้าส่งออก หรือสินค้าส่งออกไปต่อ (Re-export)
3. ลดอัตราภาษีกำไรให้กับธุรกิจที่ตั้งอยู่ห่างไกล โดยพิจารณาตามเขตพื้นที่การลงทุน

ทุก ๆ โครงการลงทุนของวิสาหกิจลงทุนต่างประเทศจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มเติม ดังนี้

1. กำไรที่นำไปขยายกิจการที่ได้รับอนุญาต จะได้รับการยกเว้นอากรขาไว้ในปีการบัญชี
2. ส่งผลกำไร ทุน และรายรับอื่นๆ (ภายหลังที่ได้ปฏิบัติพันธะทางด้านภาษีอากร และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ตามระเบียบกฎหมายแล้ว) กลับประเทศของตน หรือประเทศที่สาม โดยผ่านธนาคารที่ตั้งอยู่ในลาว
3. ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า และอากรที่เก็บจากการนำเข้าอุปกรณ์ เครื่องอะไหล่ พาหนะการผลิตโดยตรง วัตถุดิบที่ไม่มีอยู่ภายในประเทศ หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูปที่นำเข้ามาเพื่อแปรรูปหรือประกอบเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อส่งออก

ภาษีอื่น ๆ

ภาษีตัวเลขธุรกิจ (Turnover Tax) คิดตามฐานรายรับทั้งหมด

ภาษีการใช้ประโยชน์ ภาษีการใช้ประโยชน์เทียบได้กับ VAT ของไทย

ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล คิดร้อยละ 5 สำหรับชาวลาว และชาวต่างชาติ

ภาษีเงินปันผล เรียกเก็บร้อยละ 5 สำหรับบริษัทที่มีผู้ร่วมทุนมากกว่า 1 ราย (ต้องจ่ายหลังสิ้นสุดระยะยกเว้นภาษี)

หลักประกันและสิทธิประโยชน์อื่นที่มีใช้ภาษีในการเข้าไปลงทุนในลาว

1. การให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนและทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติ รวมถึงอนุญาตให้นักลงทุนสามารถเช่าที่ดิน และโอนสิทธิและผลประโยชน์จากการเช่าที่ดินได้
2. ทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติจะไม่ถูกเรียกคืน หรือนำเอาไปจัดสรรใหม่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของลาว
3. นักลงทุนสามารถส่งรายได้และเงินทุนกลับไปยังประเทศของตน หรือประเทศอื่นได้อย่างเสรี
4. การอนุญาตให้นำเข้าแรงงานต่างชาติได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของแรงงานทั้งหมด
5. การยกเลิกการเก็บเงินค้ำประกันการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ
6. รัฐบาลลาว จะไม่เข้าแทรกแซงตลาด แต่จะปล่อยให้มีการแข่งขันอย่างเสรี
7. รัฐบาลลาว ไม่แบ่งแยกเรื่องเชื้อชาติหรือสัญชาติของนักลงทุน
8. การอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้า-ออกนอกประเทศให้แก่ให้นักลงทุนต่างชาติ อาทิ การให้วีซ่าเข้าออกหลายครั้ง (Multiple Entry Visas) และสิทธิในการพักอาศัยระยะยาวในลาว รวมถึงมีสิทธิขอสัญชาติลาว ตามขอบเขตที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
9. นักลงทุนต่างชาติจะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences: GSP) สำหรับสินค้าที่ลงทุนผลิตในลาว เพื่อส่งออกไปยัง EU และญี่ปุ่น
10. ลาว เป็นสมาชิกของกลุ่มอาเซียนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2540 โดยลาว มีพันธกรณีที่ต้องเริ่มลดภาษีภายใต้กรอบ AFTA ในปี 2541 และจะต้องลดและยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมิใช่ภาษีให้แก่สมาชิกอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี 2558 ขณะเดียวกันสินค้าที่ส่งออกจากลาวไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียนก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีด้วย
11. ลาว ลงนามในอนุสัญญาเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (The Avoidance of Double Taxation) กับไทย ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 ม.ค.41 ทำให้รายได้ต่างๆ ที่นักลงทุนไทยได้รับจากการลงทุนในลาวไม่มีปัญหาภาษีซ้อน